

tænker paa en lignende Sags Gang i forrige Samling i det andet Thing, saa bliver det mig i høieste Grad vansteltigt, for ikke at sige umuligt, at komme til den Overbevisning, at der nu er Udsigt til at faae en endelig Afslutning paa denne Sag. Og hermed vil jeg slutte, idet jeg tilføier, at jeg ikke kan anbefale det høie Ting at vedtage det Lovforslag, som ligger for, med mindre man maatte være berettiget til i et saadant Botum at lægge den Betydning, at det var en Udtalelse af Landsthinget eller dog af dets store Fler-tal om, at det vilde en Afslutning og ikke vilde indlade sig paa yderligere gaende Forslag om Indskrænkninger i Godseiernes Raadighed over Fæstegodsset, Indskrænkninger, der hverken kunne siges at være nødvendige eller begrundede i Almenvellets Krav. Kun under den Betingelse, at jeg kom til det Resultat, at det var Meningen af vort Botum, vilde jeg kunne være i Stand til at give Loven min Stemme, og jeg vil tilføie, at da vilde jeg ogsaa give den min Stemme. Men desværre! De Udtalelser, som hidtil ere komne tilorde her i Salen i den Retning, jeg ønskede, tælles kun enkeltvis, og jeg finder mig opfordret til særlig at anerkjende den Udtalelse, der kom igaar fra det ærede 5te Medlem for 7de Kredts (S. Pedersen), i hvis Opfattelse jeg er saa fuldstændig enig. Jeg vilde have ønsket, at jeg havde hørt en Tilslutning dertil, medens jeg tværtimod fra flere Sider har hørt Noget, der for mine Dren lød som det Modsatte.

Formanden: Forinden vi gaa videre, tror jeg at burde meddele, at der endnu er ikke saa Medlemmer, som have ønsket at udtale sig. Jeg hverken kan eller vil lægge Baand paa ærede Medlemmers Frihed til at udtale sig, men jeg tror dog at burde gjøre opmærksom paa, at der er Anledning til at ønske Korthed i Udtalelserne, thi der er væsentlige Grunde, som gjøre, at jeg meget maa ønske, at vi komme tilende med Forhandlingerne i denne Sag endnu i dette Møde.

Mourier-Petersen: Jeg maa ogsaa ønske at motivere min Afstemning; men jeg skal ganske vist efterkomme den høitærede For-

mands Opfordring og fatte mig i al mulig Korthed. Naar jeg ved denne Sags 2den Behandling stemte imod Overgangen til 3die Behandling, og naar jeg i Dag agter at stemme mod Lovforslagets endelige Vedtagelse, samt erklærer mig som en bestemt Modstander af samme, saa er det ikke saa meget endda paa Grund af det materielle Tab, som den foreslaaede Lov vil tilføie Godseierne ved yderligere at indskrænke deres Raadighed over Fæstegodsset og derved at forringe detses Værdi, som det er, fordi den foreslaaede Lov efter min Mening gjør et Brud paa de Principer, der bør være de ledende og gjældende i et Samfund. Lovforslaget er fremkommet uden nogen sand, paavisselig Nødvendighed, og det gaar lige imod Tidudviklingen, saaledes som denne yttres sig i andre Forhold, ved nu yderligere at stramme det Baand, der hviler paa visse Klasser af Folk. Det ophæver derhos en af Lovgivningsmagten for kort Tid siden truffen Afgjørelse, hvortil der ikke kan antages at være nogen Grund, især paa en Tid som denne, hvor Fæstevæsenet mere og mere gaar sin naturlige Død i Møde, hvad der jo er den Maade, hvorpaa vi Alle helst maa ønske, at dette Forhold føres til Ende. — Jeg maa dernæst vedblivende fastholde som min Overbevisning, at, vilde man overhovedet give nogen ny Lov om dette Forhold, saa vilde den rigtigste Vej at gaa have været den, som Mindretallet i Udvalget anviste ved det Forslag, der af samme var opstillet ved 2den Behandling, og jeg er ikke bleven rokket i denne min Formening ved de Forhandlinger, der have været førte her i Salen. — Idet jeg, saaledes som Forholdet nu stiller sig, stemmer mod Lovforslaget, skal jeg blot endnu tilføie, at jeg, hvis Lovforslaget skulde blive endelig vedtaget og udkomme som Lov, dog vil søge nogen Tilfredsstillelse i den Grindring, at den høitærede Minister har udtalt her i Thinget, at den nye Lov efter hans Formening skulde bringe Fæstesagen til en Afslutning. Vel tvivler jeg vistnok meget om, at dette hans Haab vil gaa i Opfyldelse paa den Maade, at den agitatoriske Bevægelse, som har taget Godsforholdene til sin Lunteplads, vil ophøre; men, hvad jeg derimod ikke tør tvivle